

Chương 598: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (13) - Tìm Asher

(Số từ: 3983)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:42 AM 26/10/2023

4 người họ rời tòa nhà câu lạc bộ nơi Dettomolian đang ở và quay trở lại Ký túc xá Royal Class.

Mục đích ban đầu của họ là hỏi xem liệu những kẻ dị giáo trong làng tị nạn có thể biến hài cốt của các Thánh nhân thành Undead hay không.

Tuy nhiên, Ludwig đã nghe một lời tiên tri về cái chết của mình.

Và khi Ludwig từ chối rút lui, Dettomolian dường như miễn cưỡng đưa ra một gợi ý.

Nhưng gợi ý thật kỳ lạ.

—Tìm người bạn đã chết, Asher.

Điều này có mối liên hệ gì với vụ việc? Kết nối yếu đến mức không thể biết ý nghĩa của nó.

“Cậu ta hoàn toàn mất trí rồi.”

Heinrich cau mày, tựa hồ Dettomolian ghê tởm.

"Không, Heinrich. Dettomolian đang cố làm chúng ta nản lòng. Cậu biết mà."

"Nếu cậu ấy biết, thì cậu ấy nên giải thích đằng hoàng. Chuyện gì sẽ xảy ra? Cứ mặc kệ cậu ấy. Cậu ta là một kẻ điên. Cậu biết có bao nhiêu người phát điên vì chiến tranh, phải không? Cậu cũng biết, phải không? "

Tất cả họ đều đã từng ở tiền tuyến.

Mọi người đều biết rằng người ta thường mất trí trước sự khủng khiếp của chiến tranh.

Cái chết của đồng đội, nỗi kinh hoàng của trận chiến, nỗi đau của vết thương và nỗi sợ hãi do quái vật phát ra đã khiến nhiều người phát điên.

Có vô số người trở nên tàn tật, không thể sử dụng vũ khí hay thậm chí là có một cuộc sống bình thường.

Cả 4 người họ ở nơi này đều đã tận mắt chứng kiến sự điên cuồng của chiến tranh và những kẻ phát điên trong đó.

"Đừng lo lắng về những lời xui xẻo đó. Còn chuyện nói về Asher là sao vậy? Tôi đã nghĩ cậu ta u ám, nhưng phải biết lẽ phải chứ."

"Em út."

Cuối cùng, trước những lời thô lỗ của Heinrich, Louise đã can thiệp.

"...Vâng."

"Ma pháp là một sức mạnh vô danh, và các pháp sư là những sinh vật mà chúng ta không biết."

"..."

"Nhưng mặc dù đó là một sức mạnh không xác định, em chưa thấy người đó sao?"

Louise nhìn Heinrich.

"Tôi không coi cậu ta là một đứa trẻ sử dụng sai sức mạnh, cũng không phải là một người sử dụng trái tim của mình."

"Nhưng... nó thật khó hiểu. Hơn nữa... đúng hơn, tại sao cậu ta không nói cho chúng ta biết chính xác chuyện gì đang xảy ra? Tại sao cậu ấy lại nói vậy?"

Lập luận của Heinrich rằng cái chết sắp xảy ra của Ludwig chẳng qua là một lời nguyền không hoàn toàn sai.

"Vì chúng ta không biết một pháp sư nào khác có thể đưa ra ví dụ, nên cậu bé đó phải có lý do chính đáng để làm như vậy."

"Thật vô nghĩa khi chúng ta thảo luận tại sao Dettomolian lại nói như vậy vào lúc này."

" ... "

Sự kiềm chế của Louise và lời nói của Ellen khiến Heinrich không còn lựa chọn nào khác ngoài việc im lặng.

Ellen nhìn Ludwig.

Nếu họ theo đuổi vấn đề này, Ludwig sẽ chết.

Không ai biết làm thế nào hoặc theo cách nào anh ta sẽ chết.

Nhưng Ludwig biết rằng cái chết của anh ấy sẽ không vô ích, và anh ấy đã quyết tâm.

Liệu có ổn không khi hủy bỏ quyết tâm đó?

‘Cậu nên tránh xa nó.’

Đó có phải là điều đúng đắn để nói?

"Tôi không tin mình sắp chết."

Như thể hiểu được ý nghĩa đằng sau cái nhìn của Ellen, Ludwig nói với vẻ mặt quả quyết.

"Tôi không nghi ngờ Dettomolian, nhưng tôi tin rằng mình có thể làm được điều gì đó. Nếu cuối cùng tôi chết, đó không phải là lỗi của Dettomolian, mà là của tôi."

" ... "

Mọi người đã chọn tin vào những gì họ muốn tin. Cho dù đó là một lời nói dối, họ đã tin nó, vậy thì bao nhiêu cho sự thật?

Người ta không tin vào cái chết, và quá trình chết sẽ không vô nghĩa - đó là niềm tin.

"Đúng vậy."

Ellen lặng lẽ gật đầu, nhìn vào quyết tâm của Ludwig.

Sự bướng bỉnh của Ludwig không thể bị phá vỡ.

Nếu Ludwig, người đã bị uốn cong quá nhiều lần, bị uốn cong một lần nữa, anh ta sẽ chết khô khi vẫn còn sống.

Về mặt đó giống như đang trải qua một điều gì đó còn tồi tệ hơn cả cái chết, tồn tại trong một nỗi đau khổ còn hơn cả cái chết.

"Shaman nói rằng cậu sẽ chết, nhưng không phải là khi nào."

Shaman đã nói rằng Ludwig sẽ chết, nhưng không biết khi nào nó sẽ xảy ra.

Bất cứ ai cũng có thể dự đoán rằng một người cuối cùng sẽ chết, vì vậy lời tiên tri về cái chết của anh ta là điều mà ngay cả một người không phải là Shaman cũng có thể đưa ra.

Thay vào đó, Ludwig quyết định đánh lừa lời tiên tri của Shaman.

Ellen cũng quyết định không nghĩ đến cái chết của Ludwig. Nó có thể không đúng sự thật.

Cái chết đã trở nên phổ biến đến mức dễ dự đoán, nhưng không phải ai cũng chết.

Có rất nhiều khả năng lời tiên tri đã sai.

Ngoại trừ Ludwig bây giờ, anh ta là kiểu người sẽ tìm kiếm một cái chết khác.

Vì vậy, tốt hơn là giữ anh ta trong tầm mắt.

"Tìm Asher nghĩa là gì vậy?"

Vấn đề tiếp theo.

—Đến tìm Asher.

Điều đó có nghĩa là gì mà anh ấy sẽ tìm ra sau đó?

Nó có thể bị coi là vô nghĩa. Nếu Dettomolian chỉ là một kẻ điên, thì đó chỉ là những điều vô nghĩa ác ý.

Tuy nhiên, nó quá ngẫu nhiên.

Sẽ hợp lý hơn nếu họ được yêu cầu đi tìm Giáo hoàng của Ngũ Đại Thần Giáo hoặc đến thăm hiện trường một lần nữa.

Nó quá bất ngờ và không thể tưởng tượng được đến mức kỳ cục.

Anh phải tìm Asher, người đã chết ở đâu?

Từ câu chuyện tìm thấy người bạn đã chết, chỉ có thể có một kết luận.

"Có phải... một gợi ý để tìm ra ngôi mộ của Asher?"

Trước những lời của Ludwig, mọi người không thể không nghĩ rằng họ còn biết ít hơn nữa.

Những lời của Shaman đang dẫn họ đi sâu hơn vào một mê cung.

Ellen chậm rãi gật đầu.

"Ngay cả khi đi xem nó có thể là vô nghĩa, nó không thể là một điều xấu."

Người mà họ đã gửi đi.

Mặc dù việc tìm thấy ngôi mộ của anh ấy có thể khiến mọi người cảm thấy đau khổ, nhưng điều đó không thể làm cho tình hình trở nên tồi tệ hơn.

Cả 4 người họ rời khỏi Temple.

Các bước của họ rất thận trọng, vì các Thánh Hiệp Sĩ hoặc một số lực lượng khác đã phát hiện ra sự truy đuổi của họ có thể đang theo dõi hoặc đuổi theo họ.

Asher, người có tài năng về [Thần Lực].

Asher đã đảm nhận vai trò của một linh mục chữa trị cho những người lính từ hậu phương.

Và anh ta đã bị xé xác bởi một cuộc tấn công từ phía sau của những con quái vật bay.

Thật khó để nhìn vào tình trạng khủng khiếp của cơ thể anh ta, mà họ hầu như không hồi phục.

Thi thể của những người có đủ công lao trong chiến tranh được an nghỉ tại Nghĩa trang Quốc gia ở phía bắc của Thủ đô Đế quốc.

Hầu hết các sinh viên của Royal Class đều là những người đã lập công trong chiến tranh, và mặc dù Asher không trực tiếp chiến đấu nhưng anh ấy đã cứu được rất nhiều mạng sống.

Vì Asher không liên kết với các Thánh Hiệp Sĩ, nên ngôi mộ của anh ta nằm trong Nghĩa trang Quốc gia.

"Ít nhất tôi nên cố gắng đến thăm."

Ludwig thở dài tự trách mình, chìm đắm trong nỗi tuyệt vọng và thậm chí còn không nghĩ đến việc đến thăm ngôi mộ của bạn mình.

Heinrich và Ellen cũng cảm thấy như vậy.

Với chuyến tàu ma thuật không chạy, họ phải băng qua con sông lớn, đi qua phía bắc và thậm chí là Cung điện Hoàng gia, vì vậy hành trình rất dài.

Trên đường phố, có những người lính đang dọn tuyết, cũng như những gương mặt quen thuộc với các thành viên của Royal Class là Ellen, Heinrich và Ludwig.

*Whooosh!

Một Siêu nhiên điều khiển gió cuốn bay tuyết chất đống ngay lập tức. Từ xa, họ có thể nhìn thấy cấp trên của mình đang làm việc.

“Wow!”

“Đó là [Sức mạnh siêu nhiên]!”

Khi những đứa trẻ thấy [Sức mạnh siêu nhiên] của việc dọn tuyết thật hấp dẫn, chúng tinh nghịch chạy xung quanh và đi theo Senpai. Mặc dù trông có vẻ bối rối, nhưng Senpai vẫn tiếp tục chặn dắt lũ trẻ, tạo nên một cảnh buồn vui lẫn lộn.

Siêu nhiên này đã từng sử dụng lưỡi kiếm gió để nghiền nát quái vật.

Giờ đây, Phong lốc Siêu nhiên, người đã thể hiện những khả năng gần như sánh ngang với Heinrich, chẳng hơn gì một kẻ vô danh thể hiện sức mạnh hấp dẫn với bọn trẻ.

"Ah! Các em, nguy hiểm lắm. Đừng lại gần nữa!"

Nhìn thấy một anh hùng chiến tranh đang vật lộn với những đứa trẻ đang lấn chiếm, Ludwig và Heinrich trao cho nhau những nụ cười gượng gạo.

Một khi tất cả chuyện này kết thúc...

Mọi người đều mong ước có một ngày khi những [Sức mạnh siêu nhiên], như điều khiển lửa và gió, chỉ còn là những khả năng hấp dẫn.

Trong một thế giới mà sức mạnh của họ không quan trọng, đó sẽ là một thế giới hòa bình.

Họ vọng được bình yên, 4 người họ bước đi.

Họ bước đi để khám phá sự thật về cái chết đã xảy ra.

Đôi mắt với cái chết sẽ sớm đến.

Hướng về phía ngôi mộ của người bạn đã khuất của họ.

Họ đi qua những con phố, nơi những bông tuyết rơi rải rác.

Cả 4 người họ đều là những vị khách lần đầu đến Nghĩa trang Quốc gia Hoàng gia.

Ludwig và Heinrich sau đó chỉ biết rằng thi thể của Asher đã được chuyển đến Nghĩa trang Hoàng gia sau một lễ tang ngắn tại căn cứ của Lực lượng Đồng minh. Họ không biết rằng thi thể người có công đã được an táng tại Nghĩa trang Quốc gia.

Ellen, một trong những người bạn rộn nhất trong Lực lượng Đồng minh, thậm chí còn không thể tham dự lễ tang ngắn ngủi của Asher.

Về phần Louise thì không còn gì để nói.

Vì vậy, họ đã không biết mộ của Asher ở đâu trong một thời gian dài.

"Đó có phải là... Nghĩa trang Quốc gia không?"

Những người bảo vệ đứng trước cánh cổng đồ sộ, dù bị tuyết vùi lấp, vẫn cần mẫn bảo vệ lối vào nghĩa trang.

Và trước cổng nghĩa trang, du khách bất chấp thời tiết chờ đến lượt mình vào.

Dòng không dài do thời tiết.

Mặc dù Ellen có thể dễ dàng bỏ qua hàng đợi, nhưng cô ấy vẫn đứng xếp hàng cùng những người bạn của mình một cách tự nhiên.

Lo lắng về việc lộ danh tính, họ giữ im lặng.

Tuy nhiên, họ không thể không nghĩ về nhiều lý do khác nhau để đến thăm nghĩa trang trong thời tiết này.

Những người đến nghĩa trang trong thời tiết này hẳn phải có lý do thuyết phục.

Điều gì có thể là lý do để đến thăm Nghĩa trang Quốc gia trong thời tiết này, thậm chí chịu đựng tuyết?

Chắc họ là người thân với nhau.

Những vị khách liên quan đến người quá cố hẳn đã đến để tỏ lòng thành kính.

Họ không thể không nhìn nhóm du khách đa dạng đang xếp hàng mà lòng nặng trĩu.

Sau một hồi chờ đợi, đến lượt của Ellen.

"Uh... Anh hùng?"

Vì khuôn mặt của Ellen đã quá nổi tiếng nên sự xuất hiện của Anh hùng giữa những vị khách đã gây xôn xao trong đám lính canh.

"Tôi muốn giữ im lặng."

"Vâng, vâng! Hiểu rồi."

Với yêu cầu tránh thu hút sự chú ý của cô, các lính canh đã rất ngạc nhiên nhưng đã cảnh báo các đồng nghiệp của họ để tránh gây náo loạn.

Bản thân khuôn mặt của Ellen thực tế đã là một ID, vì vậy việc xác minh danh tính của 3 người kia diễn ra khá tình cờ.

Ellen và những người bạn đồng hành của cô ấy nhanh chóng lên đường sau khi biết vị trí ngôi mộ của Asher từ chiếc bàn phía sau lính canh.

Họ đều có chung suy nghĩ.

Tự nhiên là cảm thấy buồn khi nghĩ đến việc đi thăm mộ một người bạn.

Đồng thời, họ tự hỏi.

Những manh mối nào có thể được tìm thấy trong nghĩa trang phủ đầy tuyết trắng tinh này?

Có lẽ là không.

Có lẽ Dettomolian chỉ đề cập đến nó để nhắc nhở họ về một điều gì đó mà họ đã quên.

Nhưng sau đó, ý nghĩa đằng sau tuyên bố rằng họ sẽ học được điều gì đó khi họ tìm thấy Asher là gì?

Bên trong nghĩa trang quốc gia không được dọn tuyết như những con phố khác nên chân họ lún sâu trong tuyết.

“Thật rộng lớn...”

Ludwig lẩm bẩm khi anh nhìn chăm chăm vào nghĩa trang quốc gia.

Nghĩa trang Quốc gia nằm ở rìa cực bắc của Thủ đô Đế quốc.

Bây giờ, một trại tị nạn đã hình thành bên ngoài rìa, nhưng trong quá khứ, nó sẽ nằm hoàn toàn bên ngoài Thủ đô Đế quốc.

"Ban đầu hẳn là không lớn như vậy."

"Ah..."

Heinrich khẽ thốt lên trước lời nói của Ellen.

Ngay cả khi không biết chi tiết chính xác, họ vẫn có thể dự đoán.

Nghĩa trang Quốc gia ở phía bắc của Thủ đô Đế quốc chắc chắn đã trải qua hai lần mở rộng.

—Lần đầu tiên trong Chiến Tranh Nhân Ma.

—Lần thứ hai sau Thảm Hoạ Cổng.

Chiến tranh đã cướp đi biết bao sinh mạng, và tất yếu, cần có thêm những ngôi mộ cho người có công.

Đó là lý do tại sao Ellen có thể biết được chỉ từ bản đồ của Nghĩa trang Quốc gia, khu vực nào chứa mộ của các cựu chiến binh trong Chiến Tranh Nhân Ma và khu vực nào đã được mở rộng sau Thảm Hoạ Cổng.

Bây giờ, 4 người họ đang hướng đến ngôi mộ của Asher.

Đến khu nghĩa trang được mở rộng sau Thảm Hoạ Cổng.

“VẬY TẤT CẢ NHỮNG NGÔI MỘ NÀY... LÀ TỪ SAU THẢM HOẠ CỔNG À?”

Khi Ludwig lẩm bẩm, Heinrich gật đầu.

Lúc này, họ không nghĩ đến việc tìm kiếm manh mối ở ngôi mộ của Asher; họ chỉ đơn giản là bị choáng ngợp bởi sự hiện diện tràn lan của cái chết.

Rất nhiều người đã chết và được chôn cất ở đây.

Nghĩa trang này cũng vậy, chỉ có một phần nhỏ trong tổng số các ngôi mộ.

Tuy nhiên, quy mô của nó vẫn còn áp đảo.

Vô số cái chết.

Nhưng so với tất cả những cái chết đã xảy ra kể từ Thảm Hoạ Cồng, đó chỉ là một hạt nhỏ.

Ngay cả cái đốm nghĩa trang đó thôi cũng đủ làm choáng ngợp những ai nhìn thấy nó.

Ludwig lẩm bẩm một cách trống rỗng.

"Có bao nhiêu người chết..."

"Khoảng 95% của tất cả các thành phố đã bị phá hủy."

Louise nói.

"Cậu có thể giả định rằng cũng có tỷ lệ phần trăm số người chết."

Hầu hết các thành phố đã bị phá hủy, vì vậy sẽ không quá lời khi cho rằng dân số đã giảm với quy mô tương tự. Trên thực tế, nó có thể còn hơn thế nữa.

Nếu 5% toàn thể nhân loại đã chết, thì đó vẫn sẽ là một con số khổng lồ về số người chết.

Nhưng ngược lại.

Khoảng 95% đã chết.

Không thể đếm được, vì vậy họ phải nói về tỷ lệ.

◆ ◆ ◆ ◆

Nghĩa trang là nơi mà người ta không thể không nghĩ đến cái chết.

Suy đoán về cuộc sống của những người đã khuất khi nhìn vào ngôi mộ của họ.

Suy nghĩ về cái chết của chính mình.

Cuối cùng, sự sống.

Người ta không thể không nghĩ về cách sống.

Trớ trêu thay, ở một nơi mà cái chết được hiển thị khiến người ta nghĩ về sự sống.

Sự sống là gì?

Lý do để sống là gì?

Nghĩa trang là không gian mà mỗi con người phải đối mặt với sự thật phũ phàng rằng mọi người đều đã chết, và kết quả là người ta không thể không nghĩ về ý nghĩa của việc sống.

—Ellen, Heinrich và Louise.

—Và Ludwig, người nghe tin rằng cái chết đang chờ đợi.

Mỗi người lặng lẽ bước đi, đắm chìm trong suy nghĩ của mình.

Băng qua nghĩa trang rộng lớn phủ đầy tuyết, Ellen và những người bạn đồng hành của cô nhanh chóng đến lăng mộ của Asher.

Được ban cho tài năng [Thần Lực], Asher đã chữa lành cho vô số binh lính bị thương.

Anh ta đã gia nhập quân đội không phải để giết người, mà để cứu sống, và đã gặp cái chết của mình trong quá trình này.

"Asher..."

Ludwig lặng lẽ nhìn chăm chăm vào bia mộ.

Không ai khóc.

Không phải họ cố quên, mà họ không thể nghĩ đến cái chết của bạn mình, bị chiến tranh cuốn đi.

Khi mùa đông qua đi và mùa xuân đến, quân đội lại tiếp tục hành quân, 3 người, ngoại trừ Ludwig, sẽ quay trở lại chiến trường. Lo lắng là dành cho những người không có gì để làm.

Ludwig là người sẽ ở lại đây, suy ngẫm về sự sống và cái chết.

Trớ trêu thay, những người cận kề cái chết trên chiến trường lại quá bận rộn đến nỗi không có thời gian để lo lắng.

Ludwig tiếp tục nhìn chăm chăm vào bia mộ.

Anh ước lời tiên tri của Dettomolian là sự thật.

Thay vì cảm thấy tội lỗi vì đã sống sót trước ngôi mộ của một người bạn, anh muốn làm điều gì đó, bất cứ điều gì.

Ngay cả khi cái chết nằm ở cuối của nó.

Ludwig mong muốn có một vai diễn.

Nó không cần phải quan trọng như của Ellen.

Anh không cần [Sức mạnh siêu nhiên] như Heinrich.

Anh không cần phải là một Chỉ huy như Louise.

Ngay cả một viên sỏi trên chiến trường cũng sẽ làm được.

Cho những người đã hy sinh, và cho những người sẽ chiến đấu

Anh muốn chiến đấu.

"..."

Ludwig ngồi trước bia mộ một lúc trước khi đứng dậy.

Mọi người trông có vẻ lạnh cóng, nhưng không ai run rẩy.

"Vì thế..."

Louise lặng lẽ mở miệng.

Đó không phải là điều dễ nói trước mộ của ai đó, nhưng cuối cùng, có một cuộc trò chuyện không thoải mái cần phải có, bất kể rủi ro.

"Tôi không hiểu ý nghĩa của nơi này..."

Louise, tất nhiên, không biết rõ về các sinh viên trong Temple.

Vì vậy, cô nhìn mọi người, nghĩ rằng nếu có bất kỳ manh mối nào, họ sẽ là thứ mà cô không biết.

Heinrich muốn coi những lời của Dettomolian là vô nghĩa.

Nhưng ngay cả khi chúng vô nghĩa, chúng vẫn quá bức mình và khó chịu.

Tuyên bố rằng việc đến thăm ngôi mộ của một người bạn cùng lớp đã chết sẽ tiết lộ mọi thứ.

"Cho dù tôi có nghĩ về nó bao nhiêu đi nữa, điều đó thật kỳ lạ. Ngay cả khi cậu ta bị điên, không có lý do gì để chơi một trò đùa như vậy..."

Đó là lý do tại sao Heinrich, đứng trước ngôi mộ của Asher, nghi ngờ hơn bao giờ hết những lời của Dettomolian là sai sự thật một cách khó chịu.

Điều gì có thể là lý do cho những điều vô nghĩa như vậy? Cả người nói và người nghe, những người đã đi bộ đến tận phía bắc của Thủ đô Đế quốc mà không có gì, sẽ không thấy thú vị.

"Cậu có phát hiện ra điều gì không...?"

Ludwig nhìn Ellen như cầu cứu.

Bỏ qua mọi chuyện khác, Ludwig đã liên tục chứng kiến Ellen đưa ra những phán đoán và hành động thông minh hơn mình.

Ludwig lúc này không hiểu gì cả, nhưng anh nghĩ có thể Ellen biết điều gì đó nên anh cứ nhìn cô chăm chăm một cách bất lực.

Tuy nhiên, trong trường hợp này, không phải Ludwig quá ngu ngốc để nhận ra bất cứ điều gì.

"Tôi không có ý kiến."

Ellen cũng không nắm bắt được gì cả.

"Asher có liên quan gì đến vụ đột kích Lăng mộ liên quan đến các Thánh Hiệp Sĩ và cái chết của những người điều tra dị giáo?"

Như Heinrich đã nói, họ đã làm một điều kỳ lạ hơn là mò kim đáy bể. Họ chỉ hành động dựa trên niềm tin rằng Dettomolian sở hữu một tầm nhìn xa đặc biệt.

"Chúng ta sẽ phải quay lại và hỏi. Nếu chúng ta túm cổ áo cậu ta và hỏi tại sao cậu ta lại nói những điều vô nghĩa như vậy, cậu ta sẽ phải nói điều gì đó."

Heinrich không khỏi càng ngày càng kích động. Dettomolian nên nói rõ ràng hoặc không nói gì cả, thay vì đưa ra những tuyên bố mơ hồ mà không đề cập trực tiếp đến bất cứ điều gì.

Thấy Heinrich bắt đầu nổi giận, Ellen lên tiếng.

"Bình tĩnh nào. Dettomolian... Tôi không nghĩ cậu ấy nói những điều đó với chúng ta với mục đích xấu. Nếu cậu ấy nói không rõ ràng thì phải có lý do. Không phải chúng ta sẽ

gặp rắc rối nếu không tìm được bất cứ manh mối nào ở đây."

Ngay cả khi những manh mối của Dettomolian trở nên vô nghĩa, họ cũng không rơi vào tình thế khó khăn, cũng không rơi vào bẫy.

Heinrich thở dài trước những lời của Ellen.

"Ellen... Tôi hiểu những gì cậu đang nói. Tôi có thể tức giận vô cớ, nhưng không có cơ sở cho những gì cậu ấy nói. Không có mối liên hệ nào giữa chúng ta đến đây và vụ án mà chúng ta đang theo đuổi. Điểm chung duy nhất là Lăng mộ Thánh nhân là một nghĩa trang, và nơi này cũng là một nghĩa trang, nhưng chỉ có vậy..."

"...?"

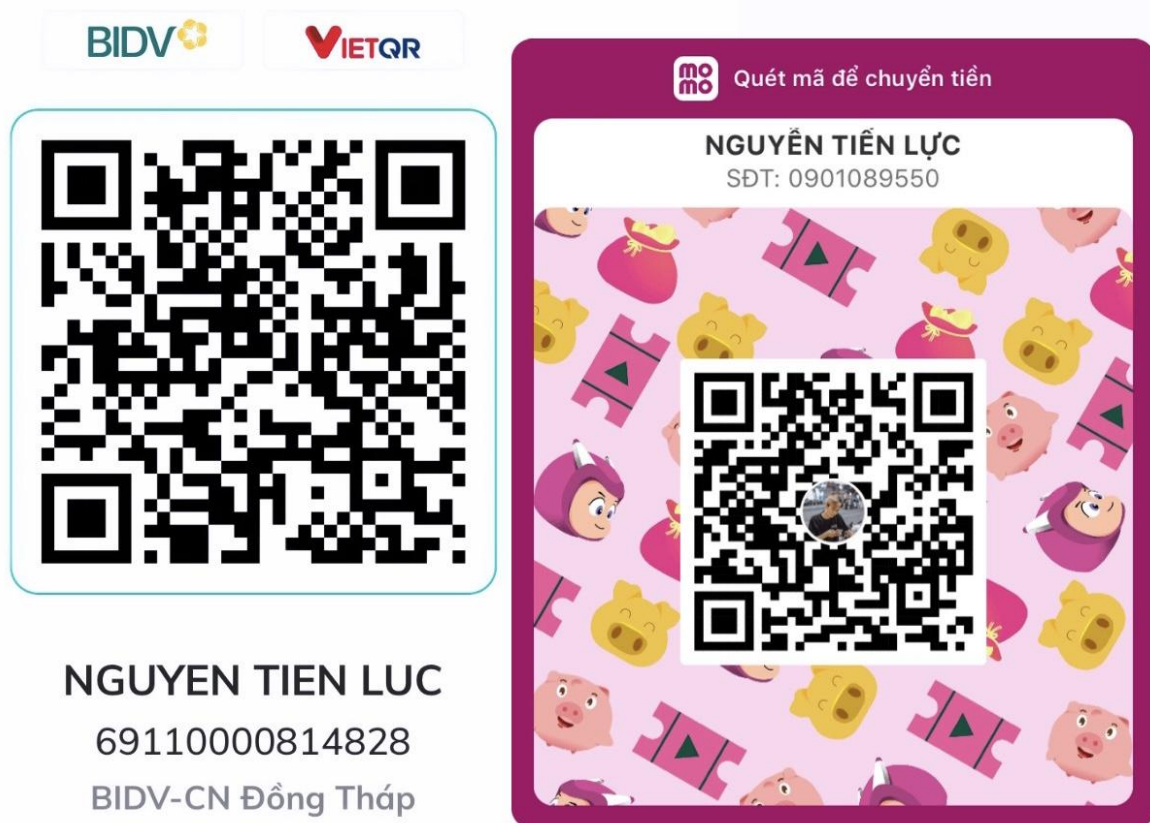
"Tuy nhiên, có một điểm chung... phải không?"

Mặc dù họ không thể tìm ra mối liên hệ, nhưng thực sự có một điểm chung.

Bất kể nó xảy ra như thế nào, cả hai nơi đều là nghĩa trang.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading